

AB'NİN İLERLEME RAPORLARI NEDİR?

Aydınlık Dergisi, 19 Kasım 2006

Yıldırım Koç

Avrupa Komisyonu 8 Kasım 2006 tarihinde Türkiye'ye ilişkin İlerleme Raporu'nu yayınladı. Nedir bu "İlerleme Raporu"?

Avrupa Komisyonu, oluşmakta olan Avrupa Birleşik Devletleri'nin, günümüzdeki Avrupa Birliği'nin yürütme organıdır; hükümetidir. Avrupa Komisyonu'nun "İlerleme Raporu", Türkiye'nin parçalanma sürecinde ne kadar ilerlendiğini, ne kadar yol katedildiğini gösteren ve bu süreci hızlandırmaya yönelik dayatmalar getiren belgelerdir.

Avrupa Birliği'nin önemli diğer bir organı ise Avrupa Parlamentosu'dur. Avrupa Parlamentosu da sık sık Türkiye aleyhinde kararlar alır. Son kararı, 27 Eylül 2006 tarihinde alındı. Bazı AB yandaşları ("projeciler") Avrupa Parlamentosu'nun önemini küçük göstererek, Avrupa Birliği'ni temize çıkarmaya çalışırlardı. Halbuki, Parlamento'nun yetkileri sürekli genişlemektedir ve AB'ye katılımında son karar organı, Avrupa Parlamentosu'dur.

Avrupa Parlamentosu'nun kararları "kör kör parmağım gözüne" niteliğindedir. Diplomatik kaygılar ve incelik yoktur. Çocuktan al haberi, misali, Avrupa Birliği'nin gerçek niyetini en iyi anlamanın yolu, Avrupa Parlamentosu kararlarının incelenmesidir. 2001 yılında bu nitelikte bir araştırma yapmıştım. Bu araştırmam, TÜRK-İŞ adına Cumhurbaşkanımız Sayın Ahmet Necdet Sezer'e arz edildi (**Avrupa Birliği, Kıbrıs, Ermeni Soykırımı İddiaları, Azınlıklar-Bölücülük, Ege Sorunu, Patrikhane, Heybeliada Ruhban Okulu, IMF Programları Konularında Türkiye'de Ne İstiyor?** TÜRK-İŞ Yay., Ankara, 2001, 64 s.).

Avrupa Komisyonu'nun raporları ise diplomatik dille hazırlanır. Bu nedenle, AB'nin emperyalist niyet ve talepleri, daha ince bir biçimde sunulmuştur.

Avrupa Komisyonu, 1998 yılından beri Türkiye ile ilgili ilerleme raporları hazırlamaktadır. Ancak özellikle son raporda "ilerleme" konusunda memnuniyetsiz bir hava sezilmekte. Yaratılan bu izlenimin ne kadarı gerçek bir memnuniyetsizliğin ifadesi, ne kadarı, "ilerleme" (Türkiye'yi parçalama) sürecinin daha da hızlandırılması için tehdit; bunu anlamak pek kolay değil. Ancak, Türkiye'de kamuoyunda AB konusunda değişen havanın ve ulusalcı güçlerin direnişinin de etkisiyle, Hükümetin istenilen değişiklikleri yapamadığı da bir gerçek (16 Kasım 2006 tarihli gazetelerde yer alan bir habere göre, 14 ilde yapılan bir araştırmada, görüşülen kişilerin yüzde 59,9'u AB ile ilişkilerin askıya alınmasını istemiş; yüzde 9,3'ü kısmen askıya alınmasını savunmuş; yüzde 20,9'u ise askıya alınmasına karşı çıkmış).

Raporu incelediğimde benim dikkatimi en çok çeken nokta, 2005 yılında olduğu gibi 2006 yılında da sivil-asker ilişkisi başlıklı bölüm oldu. Daha önce bu başlık yoktu, askere yönelttikleri eleştiriler, "Milli Güvenlik Kurulu" başlıklı bölümde yer alırdı.

Avrupa Birliği ve ABD emperyalistleri, Türkiye'yi parçalamaya çalışıyor. Bu süreçte kullandıkları bir araç, bölücü terör örgütü. Bölücü terör örgütünün eylemlerini Türk Silahlı Kuvvetleri başarısızlığa uğrattı. Emperyalistlerin kullandığı diğer iki araç, irtica ve "ovada" bölücülük. Her ikisinin de etkisiz kılınmasında bugün en önemli güç, yine Türk Silahlı Kuvvetleri. Bu nedenle, Avrupa Birliği'nin en önemli düşmanı, irticaya ve bölücülüğe en az askerler kadar karşı çıkması gereken sendikacılık hareketi değil, Türk Silahlı Kuvvetleri (dilerim, Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi de irticaya ve her türlü bölücülüğe en az TSK kadar karşı çıkar da, AB emperyalizmi tarafından düşman ilan edilme onuruna kavuşur).

Avrupa Komisyonu'nun İlerleme Raporu'nun 7. sayfasında, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin hala önemli siyasal etkisinin devam ettiğinden ve silahlı kuvvetlerin üst düzey yöneticilerinin iç ve

dış politika konularında (Kıbrıs, laiklik, "Kürt konusu" gibi) görüş açıkladıkları belirtiliyor. Raporun 8. sayfasında da şöyle deniliyor: "Askeriyenin açıklamaları yalnızca askeriye, savunma ve güvenlik konularıyla ilgili olmalı ve yalnızca hükümetin yetkilendirmesiyle yapılmalıdır."

Avrupa Komisyonu'nun İlerleme Raporu'nda Lozan'da belirtilenler dışında "milli azınlık" konusu gündeme getiriliyor, "Kürt halkı için tüm hakların ve özgürlüklerin" tanınması isteniyor, Alevilerin ayrımcılığa maruz bırakıldığı ileri sürülüyor, Güney Kıbrıs'ın Kıbrıs Cumhuriyeti adıyla ve Ada'nın tümünün sahibi olarak tanınması isteniyor. Raporda ayrıca, IMF ve Dünya Bankası programları, özelleştirme, sosyal güvenlik reformu, yabancı işçilerin Türkiye'de serbest dolaşımının sağlanması gibi konularda da talepler yer alıyor.

Eğer bu raporu inceleyen ve kendisinin bir yurtsever, vatansever, milliyetçi, sosyalist, komünist, işçi yanlısı veya sıradan namuslu ve onurlu bir insan olduğunu söyleyen kişi, Avrupa Birliği'nden medet ummaya devam ediyorsa, işin içinde çok temel bir yanlış var demektir. 20. yüzyılın başlarında emperyalist ülkelerin sosyalistlerinin bazıları, emperyalizmin sömürgelere uygarlık götürdüğünü ileri sürüyordu. Bugün de emperyalist ülkelerin solcularının bazıları AB'nin Türkiye'ye demokrasi ve işçi hakları götürdüğünü söylüyor. Bunlara inananların ve bunları savunanların, bu raporları okuduktan sonra görüşleri değişmiyorsa, yine işin içinde bir başka etmen var demektir.